

عنوان مقاله:

تحلیل شاخص های حکمروایی خوب در راستای استراتژی توسعه شهری و مدیریت بحران بافت فرسوده ورامین

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت بحران، آمایش سرزمین و توسعه پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا خطیبی - دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

ابراهیم جمالی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یادگار امام (ره)، تهران

خلاصه مقاله:

از مشکلات اساسی شهرها در ایران که همیشه برنامه ریزان مساله شهری را به چاره اندیشی واداشته، افت فیزیکی بخش های قدیمی و بافت های مساله دار شهری یا بافت های بی کیفیت در فضای شهری است. حکمروایی شهری به عنوان یکی از شاخص های استراتژی توسعه شهری در واقع فرایندی است که براساس کنش متقابل میان سازمان ها و نهادهای رسمی اداره شهر از یک سو و سازمان های غیردولتی و تشکل های جامعه مدنی از طرف دیگر شکل می گیرد. هدف این تحقیق تعریف و تحلیل جامع از حکمروایی خوب شهری و همچنین ارایه مجموعه ای از شاخص ها برای توسعه حکمروایی خوب شهری در ایران و بررسی این شاخص ها در مدیریت بافت فرسوده شهر ورامین می باشد که بالقوه بحران های زیادی را در خود جای داده است که باید به هر نحو مدیریت شوند تا به مرز بالفعل بودن نرسیده و ایجاد بحران ننمایند. روش تحقیق و گردآوری مطالب، پیمایشی، توصیفی، تحلیلی و مبنی بر پرسش نامه است. برای آزمون فرضیه اصلی پژوهش با عنوان «به نظر می رسد بافت فرسوده شهر ورامین به لحاظ شاخص های حکمروایی خوب شهری شامل قانون مداری، پاسخگویی، مسئولیت پذیری، شفافیت، عدالت و غیره در راستای استراتژی توسعه شهری در جایگاه خوبی به سر نمی برد» از نرم افزار SPSS، و آزمون T تک نمونه ای استفاده شده است. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که سطح تمام شاخص های حکمروایی خوب در بخش بافت فرسوده شهر ورامین پایین تر از سطح متوسط بوده پس می توان گفت که نواحی این شهر از لحاظ این شاخص ها در سطح مناسبی قرار ندارند

کلمات کلیدی:

توسعه شهری، بافت فرسوده، حکمروایی خوب شهری، شهر ورامین، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428162>

